

VRÁŽ – SRBSKO – 29.4.2022

DOPRAVA: vlakem ze Smíchovského nádraží do Vráže

DÉLKA TRASY: cca 10 km

NÁROČNOST: náročnější trasa s táhlými výstupy, hůlky a svačinu s sebou

Ze Smíchovského nádraží do Vráže nás dovezl motoráček. Na trasu se nás vydalo 25. Nejprve jsme se zastavili ve Vráži na návsi a podívali se ke [kostelu sv. Bartoloměje](#), kde jsme udělali společné foto. Jedná se o zajímavou historickou stavbu vybudovanou kolem roku 1380. Na první pohled zaujme mohutná hranolovitá věž. Kostel byl v průběhu staletí upravován. Z vnějšího pohledu je stavba velice zachovalá.

Od kostela jsme pokračovali po asfaltové silnici po zelené TZ k turistickému rozcestí a dál po žluté TZ do [Svatého Jana Pod Skalou](#). Podél lesní pěšiny, kterou jsme sestupovali k Svatému Janu, kvetlo mnoho známých i méně známých jarních kytic – příležitost ověřit si znalost svého botanického minima. Tam, kde naše paměť selhávala, pomohla aplikace v „chytrém mobilu“. Pěšina končí na silnici u cedule oznamující obec Svatý Jan Pod Skalou. Po několika desítkách metrů míjí cesta hřbitov s [Kaplí sv. Maxmiliána](#), která stojí za povšimnutí. Jedná se o neogotickou

kapli s hrobkou, kterou nechal postavit pro svou rodinu Maxmilián Berger (mimo jiné předseda spolku pro výstavbu Národního divadla). Kapli je možné, po dohodě se správcem hřbitova, navštívit. My jsme však pokračovali okolo potoka Loděnice, který protéká bývalou klášterní zahradou, do středu obce ke klášteru benediktinů.

[Klášter benediktinů](#), s kostelem Narození sv. Jana Křtitele a jeskyní sv. Ivana, je známým poutním místem. Jeskyně sv. Ivana byla v minulosti upravena na skalní kostel. V jedné její části je zachována neupravená travertinová jeskyně s původní krápníkovou výzdobou. Před jeskyní vyvěrá silný pramen sv. Ivana, údajně léčivé vody, v minulosti známé jako minerální voda „Ivanka“. Předpokládal jsem, že kostel i jeskyně budou k nahlédnutí. Bohužel, mimo turistickou sezonu, která pravděpodobně ještě nenastala, je prohlídka možná pouze o víkendech. U pramene jsme si odpočali, nasvačili se, ochutnali vodu a vydali se na náročnější úsek naší vycházky – téměř kilometrový výstup k rozcestí turistických cest Propadlé vody. Překonali jsme výškový rozdíl 140 m, pěkně jsme se zahřáli a prodýchali.

Z tohoto místa naše cesta pokračovala po zelené TZ do obce Hostim, kde jsme u Hospůdky U Krobiána mohli konstatovat, že jsme na dalším kilometru trasy sestoupili o 140 m níže a že je před námi už poslední kopeček – stometrový výstup na Pláně. Nepříjemný kousek cesty, po klikatící se asfaltové silnici, vystřídala lesní pěšina, která na vrcholu kopce ústila na

prosluněnou louku, na které dokvítala poměrně vzácná květinka hlaváček jarní. Následovalo focení zářících žlutých květů a potom jsme se uložili do měkké trávy a užívali slunce, vzduchu a krásného panoramatického pohledu do rozvlněné krajiny Českého krasu.

Po odpočinku následoval už jenom sestup k bývalému [velkolomu Na Chlumu](#), kde jsme se mohli obdivovat výšce a hloubce vytěžených skal. Následovala „cílová fotografie“ a po dalším kilometru, stále klesající cesty (zelená TZ), jsme „zakotvili“ v restauraci u Berounky. Zde jsme se podle chuti občerstvili a z nedalekého nádraží zamířili

domů do Prahy.

Tělo i duše dostaly svoje – krásná příroda, příjemná společnost, dobrá nálada. Co víc si přát.

Honza Šiml

